

November

OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO

XI.

ZHOVIEVAVOSŤ

Slovo zhovievavosť sa nám na prvé počutie môže javiť archaicky, zastaralo, ako niečo, čo poznáme azda len z ľudových rozprávok ako prosbu: „Nože mi pozhovej...“ My dnes povieme inak, moderne: počkaj, veď nestresuj, daj mi ešte čas,... A predsa je to tá istá prosba o zhovievavosť, pretože je to súčasť nášho života.

Slovo zhovievavosť po grécky *makrothumía*, sa po latinsky povie *longanimitas*, čo prešlo aj do niektorých moderných jazykov, v nemčine Langmut alebo taliančine longanimita. Prvá časť slova: „dlhý, dlho“ nám napovedá, že zhovievavosť nie je niečo jednorazové. Je to práve schopnosť po dlhú dobu niečo strpieť, zniesť, dlhodobo byť v postoji trpezlivého odpúšťania. Celkom nevedecky by sme mohli vysvetliť slovo longanimitas: zhovievavý je ten, kto má „dlhú dušu“, ten, kto je veľkodušný.

V prvom rade je to Boh, ktorý je neúnavne zhovievavý voči človeku. Vďaka tomu máme stále možnosť začať nanovo.

ZHOVIEVAVOSŤ VO SVÄTOM PÍSME

Božia zhovievavosť je jedným z kľúčových motívov dejín spásy, prechádza celými biblickými dejinami a prejavuje sa ako neustála Božia trpezlivosť, milosrdenstvo a odpustenie voči ľuďom, aj keď zlyhávajú a opakovane sa od Boha odvracajú.

• STVORENIE A PÁD DO HRIECHU

Hneď na začiatku biblických dejín, v knihe Genezis, môžeme vidieť Božiu zhovievavosť po páde Adama a Evy. Napriek tomu, že sa prvotným hriechom od Boha odvrátili, Boh ich nevydal napospas ich osudu. Povolal ich k zodpovednosti za ich skutok, no zároveň im dal príslub spásy (Gn 3,15), kde naznačuje budúce vykúpenie ľudstva prostredníctvom Mesiáša. Boh sa o ľudí naďalej stará a vedie ich.

• BOŽIA ZHOVIEVAVOSŤ VOČI IZRAELU

V dejinách izraelského národa sa Božia zhovievavosť opakovane prejavuje navzdory neustálým pádom a nevernosti ľudu. V knihe Exodus čítame ako si ľud vytvorí zlaté teľa a uctieva ho ako modlu. Boh síce „hrozí“ trestom, ale na príhovor Mojžiša im odpustí a znovu s nimi uzavrie zmluvu (Ex 32-34). Keď sa Pán zjavuje Mojžišovi, oznamuje mu: „Pán, Pán je milostivý a láskavý Boh, zhovievavý, veľmi milosrdný a verný“ (Ex 34, 6). Boh na reptanie, nespokojnosť a nevernosť ľudu vždy nanovo odpovedá odpustením. Rovnako v čase sudcov, kráľov a prorokov, keď Izraeliti

opätovne upadali do modloslužby a hriechu, Boh im posielal prorokov a prostredníctvom nich výzvy na pokánie, vždy s nádejou na zmierenie a obnovenie vzájomnej zmluvy. Proroci Starého zákona často hovoria o Božej zhovievavosti. Napríklad prorok Nehemiáš sa pozerá na obdobie východu z Egypta a na to, čo nasledovalo. Izraelský ľud, ktorý Boh práve vyslobodil z otroctva, reptal a chcel sa vrátiť do Egypta, späť do otroctva. Nemal Boh v tejto chvíli všetky dôvody reagovať na tento nevďak súdom a trestom? Ale my čítame: „No ty si Boh, ktorý odpúšťa, si láskavý a milosrdný, dlho zhovievavý a veľkého zľutovania. Neopustil si ich“ (Neh 9,17).

U proroka Ozeáša je Boh prirovnávaný k manželovi, ktorý bol zradený, trpezlivo čaká na návrat svojej manželky (Izraela) a znova získava jej priazeň. Prorok Jonáš je tiež príkladom toho, ako Boh zhovievavo čaká na pokánie pohanského mesta Ninive, hoci človek (prorok) by mu už šancu nedal. Čítame: „Jonášovi sa to veľmi nepáčilo a nahneval sa“ (Jon 4,1). A my vieme, že sa Ninive obrátilo, Boh im všetko odpustil a zachránil ich od trestu, ktorý si svojím hriechnym životom na seba privolali.

• JEŽIŠ KRISTUS – VRCHOL BOŽEJ ZHOVIEVAVOSTI

Vrcholom Božej zhovievavosti je Ježiš Kristus a jeho príchod na tento svet. Napriek tomu, že Boh Otec vedel, čo s jeho vlastným Synom ľudia spravia. Ale „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil“ (Jn 3, 16-17). A Ježiš prichádza na svet celkom bez predsudkov, prináša len Božiu lásku a milosrdenstvo. Cez mnohé podobenstvá vysvetľuje potrebu odpustenia a zmierenia a hovorí, že je nám na to daný aj potrebný čas, aby sme sa vrátili späť k Bohu. Aby sa celé ľudstvo vrátilo k svojmu Stvoriteľovi.

PODOBENSTVO O PŠENICI A KÚKOLI NA BOŽEJ ROLI (Mt 13, 24-43)

V tomto príbehu opisuje Ježiš Božie kráľovstvo prostredníctvom roľníka, ktorý zasial dobré semeno na svojej roli, ale v noci prišiel nepriateľ a nasial medzi pšenicu kúkoľ. Keď obilie vzkĺčilo a začalo rásť, ukázal sa aj kúkoľ. Sluhovia sa pýtali hospodára, či majú kúkoľ vytrhať, ale on im povedal, aby nechali oboje rásť spolu až do žatvy, kedy sa kúkoľ oddelí a spáli. Pšenica, ktorú zasial hospodár (Boh) symbolizuje spravodlivých, veriacich ľudí, ktorí chcú plniť Božiu vôľu a spolupracovať na Božom kráľovstve, zatiaľ čo kúkoľ, ktorý zasial nepriateľ (diabol) predstavuje tých, ktorí konajú zlo. V podobenstve sú oboje ponechané, aby rástli spolu, čo naznačuje, že v tomto svete budú spolu existovať dobro a zlo až do konečného súdu. Boh nedovolí vytrhnúť kúkoľ, aby sa nepoškodila pšenica. Kúkoľ má zrnká veľmi podobné obilii a v určitom štádiu vyzerajú stebľá rovnako. Jeho korene sa však spletajú s koreňmi obilia a je nemožné vytrhnúť kúkoľ bez toho, aby sa nevytrhlo aj obilie. Boh necháva kúkoľ aj preto, aby mu dal šancu, aby ho zachránil. To, čo v prírode možné nie je, aby sa z kúkoľa stala pšenica (a z pšenice naopak kúkoľ), to je možné v duchovnom svete. To krásne vidíme na živote niektorých svätých. Spomeňte si na Augustína, na Šavla, ktorý prenasledoval kresťanskú komunitu v Jeruzaleme a Damasku. Každý by bol za to, aby sa tento kúkoľ vykorenil. (Ananiáš, ktorý bol k Šavlovi poslaný hovorí: Pane, toľko zla urobil!) Našťastie ich nikto nevytrhol! Keby ich vytrhli príliš skoro, ešte pred ich obrátením, nestala by sa z nich pšenica.

Cirkevné dejiny ukazujú oboje: úspešné Božie dejiny s veľkolepými, svätými ľuďmi a zároveň dejiny zlyhania a hriechu ľudí. Boh i napriek hriechu a útokom zlého uskutočňuje svoj plán. Človek ochudobňuje sám seba, ak sa pohoršuje na chybách členov Cirkvi, odsudzuje ju a preto odmieta aj jej učenie. Nikdy nebola Cirkev, v ktorej by boli všetci členovia svätí. Aj Ježiš mal medzi apoštolmi zradcu, medzi svojimi najbližšími spolupracovníkmi. Týmto podobenstvom Ježiš učí, že v jeho Cirkvi budú aj hriešni členovia, voči ktorým Boh preukazuje svoju zhovievavosť a dáva im čas na pokánie. Preto Boh potrebuje modlitby a obety veriacich, aby mohol zachrániť čo najviac duší. Panna Mária vo Fatime to jasne hovorí: „Modlite sa, veľa sa modlite a prinášajte obety za hriešnikov, lebo veľa duší prichádza do pekla, pretože sa za nich nikto neobetuje a nemodlí“ (19.8.1917).

Pápež Benedikt XVI. vo svojej inauguračnej homílii 24. 4. 2005 na túto tému povedal: „Nie moc vykupuje, ale láska! Kolkokrát by sme si priali, aby sa Boh ukázal mocnejší, aby tvrdo zasiahol, ukončil zlo a stvoril lepší svet. Práve všetky ideológie moci sa takto ospravedlňujú. Ospravedlňujú ničenie všetkého čo je v protiklade s pokrokom a oslobodením ľudstva. My trpíme Božou trpezlivosťou, ale na druhej strane všetci potrebujeme jeho trpezlivosť. Boh, ktorý sa stal baránkom hovorí, že svet vykupuje ukrižovaný Kristus a nie tí, ktorí ho ukrižovali. Svet vykúpila Božia trpezlivosť a ničí ho netrpezlivosť ľudí.“

V PODOBENSTVE O NEPLODNOM FIGOVNÍKU (Lk 13, 6-9) predstavuje figovník židovský národ, o ktorý sa Boh stará s veľkou trpezlivosťou a zhovievavosťou. Ten, kto má podiel na vykupiteľskej láske už nechce vytrhávať, ale je ochotný okopávať, hnojiť, dôverovať a čakať.

V PODOBENSTVE O MÁRNOTRATNOM SYNOVI (Lk 15,11-32) Ježiš ukazuje, ako je Boh pripravený odpustiť a privítať späť každého, kto sa kajá, bez ohľadu na jeho predošlé zlyhania. Kríž, na ktorom Ježiš zomrel za hriechy celého ľudstva, je najväčším vyjadrením Božej zhovievavosti, kde je odpustenie darované aj tým, ktorí ho ukrižovali (Lk 23,34).

ZHOVIEVAVOSŤ V ŽIVOTE CIRKVI

Božia zhovievavosť sa neprestáva prejavovať ani po vzkriesení Krista. Cirkev pokračuje v hlásaní odpustenia hriechov a volá ľudí ku spáse. Cez sviatosti, predovšetkým sviatosť zmierenia ponúka Cirkev stretnutie s Bohom odpustenia, ktorý zhovievavo čaká na každého človeka a neustále mu ponúka svoju milosť, aby ho priviedol späť do plnosti života.

Svätý Peter mal osobitný zmysel pre Božiu zhovievavosť, pretože vedel, že on sám zakúsil zhovievavosť v osobitnej miere. Pán Ježiš trpezlivo znášal jeho chyby a nereagoval na ne okamžitým odsúdením. Len si spomeňte na Petrovu prílišnú sebadôveru a jeho hrozné klamstvo v posledných hodinách pred smrťou nášho Spasiteľa. Ale Pán bol voči svojmu služobníkovi zhovievavý.

Vo svojom druhom liste sv. Peter píše na túto tému: „Pán nemešká s prislúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká; on je len trpezlivý s vami a nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie“ (2 Petr 3, 9). A v 15. verši čítame: „A zhovievavosť nášho Pána pokladajte za spásu...“ (2 Petr 3, 15). To je správny pravdivý pohľad: Božia zhovievavosť je našou spásou.

• ZHOVIEVAVOSŤ V NAŠOM ŽIVOTE

Výborným príkladom je **podobenstvo o nemilosrdnom sluhovi** (Mt 18, 23-35). Vystupujú v ňom kráľ a dvaja sluhovia. Prvý sluha dlhoval svojmu pánovi desaťtisíc talentov. Keďže nemal z čoho dlžobu splatiť, padol k jeho nohám a prosil: „Pozhovej mi a všetko ti vrátim.“ Inými slovami: „Buď voči mne zhovievavý, maj so mnou súcit. Všimni si moju situáciu, mám ženu, deti a nezarábam tolko, aby som mohol ušetriť a naraz vrátiť, ale vrátim, keď budem môcť.“ Kráľ mu odpustil, lebo tu nešlo len o sluhu a peniaze, ale o rodinu, o deti, o zlú sociálnu situáciu. Zhovievavosť vždy vidí širšie súvislosti. A Boh, ako jediný, vidí všetky súvislosti, pozná celé pozadie. Aj preto nebudeme my ľudia nikdy schopní spravodlivo posúdiť či odsúdiť druhého človeka, lebo na to nemáme dostatočné poznanie.

V podobenstve vystupuje aj druhý sluha, ktorý dlhoval sto denárov práve tomu sluhovi, ktorému jeho pán dlh odpustil. Bezprostredne, ako prijal veľkú milosť, chytil svojho spolusluhu pod krk a bezpodmienečne žiadal vrátiť dlžobu. Spolusluha ho prosil o zhovievavosť podobne, ako pred chvíľou on prosil kráľa; ale omilostený neodpustil a dal ho do žalára. Keď sa to kráľ dopočul, predvolal si ho a povedal: „Zlý sluha, ja som ti odpustil celú dlžobu, pretože si ma prosil. Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojím spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou?“ Sv. apoštol Pavol zmysel toho podobenstva vyjadruje v jednej vete: „Kristus Ježiš prišiel na svet zachrániť hriešni-

kov; a ja som prvý z nich. Ale dosiahol som milosrdenstvo, aby na mne prvom ukázal Kristus Ježiš všetku zhovievavosť ako príklad pre tých, čo v neho uveria pre večný život“ (1 Tim 1,15-16).

Zhovievavosť ako ovocie Ducha Svätého má byť odrazom Božej zhovievavosti voči nám samým. Čím viac si uvedomujeme vlastnú slabosť a hriešnosť, tým viac budeme mať pochopenie aj pre druhých. Pána Ježiša jeho zhovievavosť s nami stála život. Aj my sme povolani urobiť všetko, čo je v našich silách, aby naši blížni dosiahli spásu. Našou úlohou nie je „vytrhnúť“, zbaviť sa ich, ale zachraňovať. Duch Svätý nás takto učí pozeráť na blížneho Božím pohľadom. Sv. Pavol vyzýva v Liste Efezanom, keď píše: „...so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja“ (Ef 4, 2-3). Zhovievavosť je potrebná v každej rodine, komunite, spoločnosti... na to, aby sa jej členovia navzájom znášali, aj konkrétne vtedy, keď ten druhý nie je podľa mojich predstáv. Bez zhovievavosti budú vždy hádky a spory, čo škodí a bráni dobrej spolupráci. Zhovievavosť je opakom pýchy. Pyšný nedokáže znášať ani tolerovať chyby a slabosti druhých, zatiaľ čo ten, kto je zhovievavý, nielenže znáša slabosti, ale aj odpúšťa a toleruje hlúposti druhých. Zhovievavý človek vsadí na dlhodobé plánovanie, nečaká okamžité výsledky, nie je uponáhľaný, hoci ho dnešná doba k tomu neustále vyzýva.

Zhovievavosť je základnou čnosťou každého apoštola, evanjelizátora, kňaza, katechéta, vychovávateľa... Je to ovocie Ducha Svätého, ktoré napomáha prekonať frustráciu, prekonať podráždenie a znechutenie tvárou v tvár zdanlivému neúspechu apoštolského, výchovného, formačného pôsobenia. Aký znechutený mohol byť Pán Ježiš zo svojich učeníkov, apoštolov, ktorí tak málo chápali.

ZJAVENIE BOŽIEHO MILOSRDENSTVA PRE DNEŠNÉ ČASY

Boh je voči človeku zhovievavý až do dnešných čias. Keď sa zamyslíme nad desivou hriešnosťou dnešného ľudstva – legalizácia prostitúcie, popularizácia homosexuality, zákony povoľujúce potraty, rozpad manželstva a rodiny, úplné odmietnutie morálnych noriem a, samozrejme, všadeprítomný hriech človeka – úplné odmietnutie Božieho Syna ako jediného Pána a Spasiteľa. Ťažko by sme mohli obviňovať Boha, keby chcel ľudstvo jedným ťahom vyhladiť. On to však neurobí. Jeho zhovievavosť chce priviesť ľudí k pokániu. Nechce, aby zahynul čo i len jeden človek. Svoju túžbu po záchrane každej duše vyjadril Pán Ježiš

posolstvom Božieho milosrdenstva sv. sr. Faustíne. „Povedz ubolenému ľudstvu, nech sa privinie k môjmu milosrdnému srdcu a ja ho naplním pokojom“ (1074). „Nech sa nebojí priblížiť ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát“ (699). „Svojím milosrdenstvom prenasledujem hriešnikov na všetkých ich cestách a moje srdce sa raduje, keď sa vracajú ku mne. Zabúdam na horkosť, ktorou napájali moje srdce, a teším sa z ich návratu. ... Povedz hriešnikom, že vždy čakám na nich, načúvam pulzu ich srdca, kedy začne biť pre mňa“ (1728).

Sv. sestra Faustína opisuje vo svojom denníku zaujímavú skutočnosť, ktorá vyjadruje nesmiernu Božiu zhovievavosť do posledného okamihu života človeka: Často sprevádzam zomierajúce duše, vyprosujem im dôveru v Božie milosrdenstvo a pokorne prosím Boha o veľkú Božiu milosť, ktorá vždy víťazí. Božie milosrdenstvo neraz zasahuje hriešnika v poslednej chvíli zvláštnym a tajomným spôsobom. Podľa vonkajších znakov sa nám zdá, akoby všetko bolo stratené, ale nie je to tak. Duša osvietená lúčom poslednej mocnej Božej milosti sa v poslednej chvíli obracia k Bohu s takou silou lásky, že v jednom okamihu dostáva od Boha odpustenie vín aj trestov. Navonok ničím neprejavuje ani ľútosť, ani skrúsenosť, pretože na vonkajšie veci už nereaguje. Ó, aké nepochopiteľné je Božie milosrdenstvo! (1698)

OČISTEC – DAR BOŽEJ ZHOVIEVAVOSTI

Modlitby a obety za duše našich blížnych siahajú až za tento svet – k dušiam v očistci. Kto sa dostatočne nenaučil Božej láske už na zemi, dostáva ešte možnosť vstúpiť do školy očistca. Tam sa duša pripravuje na prijatie do nebeskej slávy. Tu krásne vidno prepojenie Cirkvi oslávenej, putujúcej a trpiacej. My na zemi pomáhame dušiam v očistci, ktoré sa potom z neba za nás prihovárajú. Sv. Katarína Janovská hovorí: „Žiadny jazyk nemôže vyjadriť ani žiadna myseľ nemôže pochopiť,

aký dôležitý je očistec. ... Vidím, že duša, ktorá má na sebe škvrnu nedokonalosti, prijíma očistec ako dar milosrdenstva.“

„Kto z nás by nepoznal potrebu prejavíť svojim drahým, čo sú už na druhom svete, dobrotu, vďačnosť alebo prosbu za odpustenie? ... Naše životy sú medzi sebou v hlbokom spoločenstve... Nikto nežije sám. Nikto nehreší sám. Nikto nie je spasený sám. ... V tejto prepojenosti bytia môže moje poďakovanie alebo modlitba za niekoho znamenať malú etapu jeho očistenia. ... Nikdy nie je príliš neskoro na dotyk srdca blížneho, ani to nikdy nie je zbytočné. Tým sa ujasňuje aj ďalší dôležitý prvok kresťanskej nádeje. Naša nádej je vždy zároveň podstatným spôsobom nádejou pre druhého a len takto je skutočne nádejou aj pre mňa. Ako kresťania by sme sa nikdy nemali pýtať len na to, ako sa môžem ja sám spasiť. Mali by sme sa pýtať aj na to, čo môžem spraviť, aby i druhí boli spasení a aby aj druhým vyšla hviezda nádeje. Potom budem môcť urobiť maximum aj pre svoju osobnú spásu.“
(encyklila Spe Salvi 48)

PRÍKLADY O ZHOVIEVAVOSTI

„TY SI ZA NEHO NEPRELIAL SVOJU KRV!“

V jednom Španielskom kostole visí zaujímavý kríž. Pozoruhodné na ňom je, že pravé rameno Ukrižovaného je odpútané od klinca a visí dole. O tom sa z generácie na generáciu rozpráva táto udalosť:

Pod týmto krížom sa spovedal muž zo svojich nespočetných ťažkých hriechov s úprimnou lútosťou. Kňaz mu dal rozhrešenie, ale ho prosil, aby v budúcnosti neupadol do tých istých hriechov. Muž sa snažil a istý čas bol svojmu predsavzatiu verný. Potom však znova upadol do tých istých hriechov a kňaz ho znova rozhrešil v mene Božom od jeho hriechov.

No keď zvyk na jednej strane a ľudská slabosť na druhej spôsobili, že znova zhrešil, zapochyboval kňaz o pravosti jeho lútosťi a chcel mu odoprieť rozhrešenie. V tom okamihu sa odpútalo rameno Krista z kríža a spravilo nad mužom znak rozhrešenia. Potom sa Kristus obrátil ku kňazovi a povedal: „Ty si za neho neprelial svoju krv!“

„JEŽIŠU, BUĎ MI MILOSRDNÝ!“

Cez víkend prichádzal môj otec často domov až potom, keď už mal v sebe príliš veľa alkoholu. Podnapitý potom mrmlal: „Ježišu, buď mi milosrdný! Buď mi milosrdný!“ Stále to opakoval. Moja matka a ja sme sa nad tým vždy pousmiali, pretože sme nechápali, že môj otec vo svojej núdzi hovoril z hĺbky duše k Pánovi. Až po rokoch som pochopil, že môj otec jednoduchý robotník a v srdci hlboko veriaci muž, vedel o svojej úbohosti pred Pánom Ježišom. Mimochodom boli to tieto jeho modlitby, ktoré vo mne vzbudili túžbu po kňazstve. Vďaka nim, som si ako hlavnú náplň môjho kňazského pôsobenia zvolil šírenie Božieho Milosrdenstva. To, že môj otec uprostred svojej slabosti stokrát opakoval: Ježišu, buď mi milosrdný, sa určite dotklo Božieho Srdca. A ja som pred Najsvätejšou Sviatosťou potom často tiež opakoval tieto „litánie“, ktoré som sa naučil od otca, ktorými volal k Bohu o zmilovanie, keď sa opäť raz kvôli alkoholu hanbil za svoje konanie.

ANEKDOTA O REHOLI, KDE BY VŠETCI BOLI SVÄTÍ

Jedna anekdota rozpráva o istom mužovi, ktorý hľadal rehoľu, kde by boli všetci svätí. Jeho priateľ mu povedal: Snáď takáto rehoľa existuje a ja by som ti mohol pomôcť pri jej hľadaní, ale uvaž si jedno: akonáhle do nej vstúpiš, jej svätosti koniec.

PROSTRIEDKY SVÄTOSTI

Pripomeňme si známu udalosť zo života kapucína Fra Danieleho, duchovného syna Pátra Pia. On sám rozpráva, čo zažil, keď počas jednej operácie upadol do kómy a zomrel: „Stretol som Boha, ale nie ako spravodlivého sudcu, ale ako nežného otca, plného lásky. Kvôli malému previneniu proti chudobe som mal zostať dve až tri hodiny v očistci. Mal som silné bolesti. Nevedel som odkiaľ prichádzajú, ale boli neopísateľne intenzívne. Najhoršie bolesti som pociťoval na očiach a na jazyku..., na tých častiach tela, ktoré v tomto svete Boha najviac urazili.

V očistci človek vníma aj svoje telo a druhých ľudí spoznáva ako na zemi. Prešlo len pár okamihov, ale zdalo sa mi, že to trvalo celú večnosť. ... Najviac ma bolelo poznanie, že som mal vždy všetky prostriedky na to, aby som sa stal svätým, ale ja som ich nevyužíval...“ Zrazu sa mi zjavila P. Mária a ja som ju úpenlivo prosil, aby mi vyprosila milosť vrátiť sa na zem a žiť už len z lásky k Bohu a celkom podľa jeho vôle. Videl som aj Pátra Pia a prosil som ho: „Otče môj, pre tvoje strašné bolesti, pre tvoje požehnané rany, pros za mňa u Boha, aby ma oslobodil a dovolili mi pokračovať očistec na zemi.“

Potom som už nič nevidel, ale počul som, ako sa Páter Pio rozpráva s Pannou Máriou. V tom sa mi opäť ukázala, sklonila hlavu a usmiala sa na mňa. V tom istom okamihu sa moja duša vrátila späť do môjho tela, otvoril som oči a vystrel ruky. Potom som sa oslobodil z plachty, do ktorej som bol zabalený. Vo veľmi krátkom čase bola klinika hore nohami. Ľudia si mysleli že som duch, zatvárali pred mnou dvere a utekali. Na druhý deň som vstal skoro ráno a posadil som sa na stoličku. O 7 hodine prišiel lekár. So slzami v očiach vyznal: „Áno, teraz verím. Verím v Boha. Verím v Cirkev. Verím v Pátra Pia!“ Po tejto udalosti fra Daniele žil ešte 42 rokov a svoju vrúcnu túžbu zachraňovať duše zhrnul do tejto krátkej modlitby: „Pane, daj mi všetko utrpenie, ktoré chceš, ale jedného dňa mi daj, aby som sa v raji stretol so všetkými ľuďmi, ku ktorým som sa priblížil.“

NÁJŠŤ SPÔSOB AKO IM POMÔCŤ

Keď Corrie a Betsie ten Boom museli v koncentračnom tábore znášať neopísateľné utrpenie, Betsie často hovorila, že ak to prežijú, po prepustení budú musieť týmto ľuďom pomáhať. Jednoducho budú musieť nájsť spôsob, ako im pomôcť. Corrie si myslela, že jej sestra má na mysli nejaký program na pomoc obetiam nacizmu. Až neskôr si Corrie uvedomila, že Betsie myslela na svojich prenasledovateľov. Chcela nájsť spôsob, ako ich naučiť milovať. Corrie o tom píše v knihe

Útočisko: „A ja som si kládla otázku, a to nie po prvý raz, aký človek bola moja sestra a ... akou cestou kráčala, kým ja som sa vedľa nej plahočila po príliš pevnej zemi.“ Cesta, po ktorej išla Betsie, bola cestou zhovievavosti. A Corrie po nej išla tiež, napriek svojmu skromnému popieraniu. Betsie zomrela v septembri 1944 v koncentračnom tábore Ravensbrück, Corrie v decembri toho istého roku administratívnou chybou prepustili. Všetky ostatné väzenkyne v jej veku boli zastrelené. Corrie neskôr cestovala po celom svete a hlásala kresťanské posolstvo odpustenia a lásky.

ZMENA K LEPŠIEMU

Keď raz stavec Porfýrios cestoval zo Solúna do Jerissonu, čo trvá asi tri hodiny, všetky miesta v autobuse boli obsadené. Žiadny z mladíkov, ktorí s ním cestovali mu neponúkli miesto, aby si sadol. Všimol si to jeden pán a zhurta sa na mladíkov oboril, že nechajú stáť starého kňaza, že sú nevychovaní a podobne. Táto kritika však nimi nijako nepohla a spokojne sedeli ďalej. Keď pán videl, že nič nedosiahol, ponúkol starcovi svoje miesto on sám. Otec Porfýrios mu poďakoval, ale nesadol si a celú cestu do Jerissonu stál. Mužovi to však nedalo a po vystúpení z autobusu sa

ho spýtal, prečo neprijal jeho miesto, ktoré mu ponúkol. Starec mu odpovedal: „Nesadol som si kvôli tým mladíkom. Pochopte, neurobili ste dobre, keď ste im vynadali. Pravda, zachovali sa zle. Nechali stáť starého kňaza, neponúkli mu sami od seba miesto na sedenie. Ale nijako by im nepomohlo, ani keby vstali kvôli tomu, že ste im vynadali, ani keby videli, že som prijal miesto na sedenie od vás. Nepochopili by zlo vlastného konania. Teraz, keď som ostal celú dlhú cestu stáť a to ešte pre ich očami, prebudilo sa v nich svedomie a oni ticho odsúdili svoje správanie“. Deti, mladí ľudia a vôbec každý človek, sa mení k lepšiemu nie preto, že ho druhí odsudzujú. Nemení ho hlas zvonku, ale mení ho hlas jeho vlastného svedomia.

(z knihy Svatý proti své vůli, Život, osobnost a duchovní odkaz svatého Porfyria Kavsokalyvity)

KONKRÉTNÉ KROKY

1. Ovocie zhovievavosti nám pomáha otvárať si oči pre objektívnejšie videnie situácie blížneho. Ako hovorí Sväté písmo: Človek hľadá na výzor, na zovňajšok, ale Pán hľadá na srdce (porov. 1 Sam 16, 7). Pokúsme sa počas tohto mesiaca s pomocou Ducha Svätého vnímať celkom osobitnú životnú situáciu blížnych okolo nás a vychádzať im v ústrety s väčšou zhovievavosťou a súcitom. Praktizujme to doma v rodine, na pracovisku, voči tým, ktorí sú nám zverení, v okruhu známych a priateľov. Nech nás naplní Duch zhovievavosti, aby sme aj my sami dosiahli zhovievavosť!

2. Každý z nás máme svojich nebeských patrónov: krstných, birmovných, patrónov miest, kde sme sa narodili, farnosti, do ktorej patríme. V niektorých farnostiach bola zavedená iniciatíva Holyween – oslava svätých, ktorú podporil aj pápež František. Deti sa môžu preobliecť za niektorého obľúbeného svätého a zažiť radostný podvečer spolu s rodičmi a animátormi a spoznať mnohých svätých, ktorí sa postupne predstavujú. Nechýbajú ani hry a občerstvenie. Porozmýšľajte, ako môžete u vás vo farnosti, alebo v rodine priblížiť deťom a mladým svätých, ktorí sú našimi nebeskými priateľmi a pomáhajú nám na ceste do neba.

3. Podľa štatistického úradu každý rok zomiera na Slovensku približne 53 000 ľudí, približne 145 ľudí za deň, 6 ľudí za hodinu. Pán Ježiš povedal sr. Faustíne: „Modli sa, koľko môžeš, za zomierajúcich, vyprosuj im dôveru v moje milosrdenstvo, lebo oni najviac potrebujú dôveru a najmenej jej majú. Vedz o tom, že milosť večnej spásy niektorých duší v poslednej chvíli závisela od tvojej modlitby“ (1777). Dielo „Korunka za zomierajúcich“ je apoštolské dielo Rožňavskej diecézy schválené otcom biskupom Stanislavom Stolárikom v spolupráci s Kongregáciou sestier Matky Božieho milosrdenstva. V mesiaci november, kedy sa viac modlíme za duše v očistci, vás chceme pozvať k modlitbe za zomierajúcich. Týmto spôsobom môžeme byť duchovne pri ľuďoch v ich najdôležitejšej hodine a pomôcť im dôverovať v Božie milosrdenstvo. Viac informácií nájdete na stránke: <https://korunkazazomierajucich.sk/>